

Kivennavan METSOLA.

Jokainen kivennapalainen tietää Vienolan, mutta kuinka moni tietää minkä talon nimiä olivat Tuulela, Toivola ja Metsola? — Olivatko nämä nimet kansallisromanttisen ajan tuotetta Aleksin Kiven tyyliin, ei ole tiedossani. Meillä kotona nämä nimet olivat yleisessä käytössä.

TUULELA oli se vanha koulutalo jonka kunnanlääkäri C.H.Corschel-nik oli ostanut ja jonka hän oli kunnostanut asunnokseen ja joka viimeksi oli apteekkina.

TOIVOLA oli se hyvinhoidettu, lautavuorattu ja vaaleanvihreäksi (melko valkoiseksi) maalattu talo Käävän kaupalta noin parisataa metriä Ahjärvelle päin tien vasemmalla puolella. Siinä asui v. 1911—18. äitini sisar miehensä Hinna Piltz'in kanssa. Isäni Johannes Paavolainen ja Hinna Piltz olivat perustaneet Kivennavalle Kivennavan Höyrysaha- ja Mylly nimisen liikkeen, jossa oli raamisaha ja mylly. Koneenhoitajana ja remonttimiehenä oli erinomaisen kätevä ja monitaitoinen Matti Hölttä. — Tämä saha oli ensimmäinen höyrysaha Kivennavalla, ennen Eerikäisen sahaa. Sahan konttori sijaitsi Toivo-

lassa, jossa sitä hoiti H. Piltz. Sahan toiminta päättyi vapaussotaan jolloin Kivennavan valtauksen yhteydessä punaiset murhasivat Hinna Piltz'in.

METSOLA. Kauppias Pietari Paavolainen oli hankkinut hallintaansa huomattavia maa-alueita Kivennavan kirkonkylästä, nämä hänen kuoltuaan jäivät perikunnan hallintaan. Tilaa kokonaisuudessaan jäi hoitamaan hänen poikansa, isäni agronomi Johannes Paavolainen. Tilalle oli aikaisemmin rakennettu suuri navetta tiilestä, talli, puimala ym. tarvittavat rakennukset. Päärakennus valmistui n.v. 1910 ja se ristittiin METSOLA'ksi siiaintipaikkansa mukaan, se kun sijaitsi metsäisellä kumparella. Metsola paloi v. 1918 eikä sitä koskaan rakennettu uudestaan.

Metsolaan kääntyi tie heti Toivolan jälkeen vasemmalle, kulkien sahan lautatapulien ohi metsäsäarekkeen syrjään, jossa oli yksi valtaavan suuri petäjä. Tie laskeutui vähänerin pellolle, jossa se kulki valtaojan (Loukasojan) yli nousten metsäiselle kumparelle, jolle Metsola oli rakennettu tien oikealle puolelle, vasemmalta puolelta tietä alkoivat pellot läinnä kuitenkin oli puutarhamaa jossa kasvatettiin porkkanaa, punajuurta, lanttua, hernettä ja siiheneriikkaan harvinaista tomaattia ym. puutarha kasveja. Olihan isäni innokas uusien kasvilajien kokeilija ja kasvattaja. Metsolan pääportaiden edessä oli näköala suurten peltoaukeiden yli kunnantalolle, jonka takana nousi kirkonmäki, missä kirkko komeana sijaitsi ja jonka ympärillä olevalla hautausmaalla lepäsivät iso-vanhempamme viimeistä untaan. Kirkonmäelle johtavan tien kahtapuolen olevat vaahterat olivat isäni lahjoittamat ja istuttamat. Edessä olevien peltojen

halkoi kiemurteleva valtaoja (Loukasoja) jonka vedet laskivat mm. Vienolan tekolampeen. Valtaojassa oli myös "vonkkia" joissa kesäisin voi, jos nyt ei uida niin kuitenkin kahlata ja muuten "räpiköidä". — Tie jatkuu edelleen sen oikealla puolella oli lähinnä pääarakennusta meijeri eli maituhuone ja kaivo (vinttikaivo), noin 50 m päässä siitä, myös tien oikealla puolella oli kana- la ja rehuvara, sekä siitä edelleen talli ja tallin rauniot. Tallin palossa oli talliin jäänyt useampia hevosia. Jonkin matkaa siitä eteenpäin oli suuri tiilinen navattarakennus (joka on ollut jäljellä loppuun saakka), sen jälkeen oli puimala, jonka voimalähteenä oli lokomobiili (höyrykone). Sen konehuoneessa istuin aina, kun oli vain tilaisuutta ja katsoin kuinka iso vauhtipyörä pyöri ja miäntä tuksuttaen liikkui edestakaisin. Sieltä äitini oli kerran löytänyt kadonneen lapsensa nukkumasta ison työkalulaatikon päältä. — Tie kulki edelleen, tultiin saunalle ja lopuksi Sinkon torpalle, josta päästiin Sinkon portin kautta Pietarin—Vii- purin maantelle, jonka toiselta- puolen alkoivat Vienolan maat. — Tällainen oli lapsuuskotini Metsolan ympäristö. Itse Metsola oli hirsistä rakennettu, jonka äitini ja isäni olivat yhdessä eraan arkkitehdin kans- sa suunnitelleet (valitettavasti en muista arkkitehdin nimeä), se oli rakennettu sen ajan mukaan korkealle kivijalalle, siinä oli alaker- rassa 4 huonetta, iso keittiö ja pal- velijain huone, sekä pääportaista sisään tullessa iso halli josta menivät portaat yläkertaan jonne olisi tullut 3 huonetta, mutta joita ei koskaan rakennettu. — Pesän jaon yhtey- dessä isäni ei kyennyt lunastamaan tilaa toisilta osakkailta (6 kpl) vaan se joutui myyntiin v. 1916. Muu- timme Metsolasta Tuulelaan.

Tämä Pietari Paavolaisen peri- kunnan tila joutui myöhemmin Ki- vennavan kunnan omistukseen.

Tampereella helmikuun 25 p:nä 1976

Reino Soini Paavolainen T-83
Johanneksen poika.

Pienen pojan muistikuvia.

Hullu Jussi, sotaväki ja ilmapal- lot Kivennavalla.

Silloin kun Raasulin rataa (Käki- salmi-Rautu-Pietari) rakennettiin elettiin vuotta 1913, kulki huhu ta- losta taloon "Hullu-Jussi menee kir- konkylään tietä myöten sinä ja sinä päivänä". Tämä tärkeä uutinen otettiin vastaan kovin innostunees- ti. Meidän lasten joukossa se saa- vutti mielikuvitukselliset suhteet. Kysyttiin mikä Hullu-Jussi on, on- ko se ihminen, eikö se ole vaaralli- nen, kun se on hullu. — Siinäpä sitä olikin vanhemmilla selvittelyä ker- rakseen. — Selvisihän se, että jon-